

Dragi g. Doropoljskil

Prosim, da bi kmalu, če mogoče že v prihodnji številki Vašega lista, priobčili to moje pismo. Opisuje Vam, kako je pred nedavnim pri nas na Rakeku popolnoma nepričakovano pristalo tuje letalo.

Bilo je okrog 14. ure. Kar nenadoma sem zaslišala pred banko kričanje. Pogledala sem skozi okno in hitela kar brez plašča k banki. Videla sem, kako so ljudje begali zdaj sem, zdaj tja. Vprašala sem, kaj da je vendar to. Rekli so mi, da je pristal aeroplan. Hitela sem domov po plašč in brž tekla proti bivši opekarni; zakaj tam je baje pristalo letalo. Bilo je bolj majhno, toda meni je zelo ugajalo. Prišlo je iz Francije in je nameravalo leteti v Ljubljano. Ker je izgubilo smer, je moralo pristati pri nas. Ogleдалa si ga nisem prav natančno, ker je pričelo deževati in sem morala oditi domov. Drugi dan, ko sem šla iz šole, sem spet slišala brnenje motorja. Ustavila sem se pri banki in videla, kako se je letalo dvignilo v zrak. Najprej je šlo nizko nad hišami, a potem se je dvignilo visoko v zrak. Šlo je v Ljubljano, Zagreb, Beograd in še dalje na Grško.

Prihodnjič Vam opišem spet kaj zanimivega.

Iskreno Vas pozdravlja

Vida Petrovičeva, Rakek.

Odgovor:

Ljuba Vida!

Prav lepa hvala za pisemce. Pa kmalu se spet oglasiti!

Zdravo!

Gospod Doropoljski.

Ljubi gospod Doropoljski!

Moja želja se je uresničila. Zrebel mi je bil naklonjen. Kako sem vesela, ker mi pač zaslužen bolj ugaja od kupljenega. Knjigo bom čitala o božičnih počitnicah, upam, da do tedaj pride.

Ljubi Bog pa naj tudi Vam podari mnogo veselja o božiču, naj Vam blagoslovi te najlepše praznike in Vam dodeli vso srečo v novem letu.

Jaz pa ostanem vedno Vaša udana (in Zvončku zvesta naročnica)

Božica Roševa,
Dol pri Hrastniku.

Odgovor:

Ljuba Božica!

Nagradno knjigo smo Ti že poslali, naj Ti osladi lepe božične dni! Povedati Ti moram tudi, da si bila Ti edina, ki se je to pot zahvalila za prejeto nagrado.

Moje želje čitaš na koncu te strani. Prav iskreno Te pozdravljam!

Gospod Doropoljski.

Čenjeni gospod Doropoljski!

Čitala sem že večkrat, da Vam otroci iz vseh krajev pišejo kratka poročila. Tudi jaz sem se že nekajkrat spravila k pisanju, a vedno je bila kakšna ovira. »Zvončkova« naročnica sem bila dve leti. Ko so pa postali časi tako slabi za rudarje, ni bilo več denarja za »Zvonček«. Žalostna sem bila zelo, a pozabila ga nisem.

Rada čitam že vezanega, ki ga dobim v šolski knjižnici. Vaš kotichek mi najbolj ugaja. Hodim že tretje leto v 7. razred, uči me gospodična Marija Jenkova. Ustanovile smo društvo »Podmladek Rdečega križa«; vse učenke smo njegove članice.

Upam, da hoste pisemce priobčili v svojem koticčku in tako izpolnili mojo vročo željo.

Prejmite prisrčne pozdrave od

Anice Pogačnikove, Hrastnik.

Odgovor:

Draga Anica!

Prav lepo se Ti zahvaljujem za prijazne pozdrave. Čital sem o strahovitih rudniški nesreči v Hrastniku. Ti si s sošolka mi gotovo spremila uboge žrtve na žalostni zadnji poti. Ali bi mi ne hotela tega popisati za moje koticke?

Torej, na svidenje!

Gospod Doropoljski.

VSEM LJUBIM »ZVONČKARJEM«
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN PRAV
SREČNO NOVO LETO

GOSPOD DOROPOLJSKI